כ"ט בנובמבר 1947

בשנת 1917 בעת מלחמת העולם הראשונה כבשו הבריטים את ארץ ישראל מידי הטורקים.

לאחר המלחמה, קיבלה בריטניה מהאו"ם מנדט על ארץ ישראל לתקופה מסוימת של 25 שנה.

ב-2 בנובמבר 1917 פרסמה ממשלת בריטניה את הצהרת בלפור באמצעות מכתב ששלח שר החוץ הבריטי , ג'ימס בלפור לנשיא של ההסתדרות הציוני בבריטניה.

בחודש פבואר 1947, שר החוץ הבריטי [Bevin] החליט להעביר את ההכרעה של עתידה של ארץ ישראל לידיו של האו"ם.

ב-29 בנובמבר 1947 החליטה האו"ם על סיום המנדט הבריטי בארץ ישראל ועל הקמת מדינות ליהודים ולערבים.

ארוע זה התקיים בארצות הברית.

האו"ם קבעה את גבולותיהן באופן גיאומטרי ושבין המדינות יהיה קשר כלכלי.

את ירושלים קבעו שהיא תהיה אזור בינלאומי, היהודים הסכימו להצעה אך הערבים דחו אותה ולא זו בלבד, אלא שתקפו מיד את הישובים היהודים בכל רחבי ארץ ישראל וכך פרצה מלחמת העצמאות.

הצהרת בלפור

כאשר פרצה מלחמת העולם הראשונה החליטה התנועה הציונית על מעמדה הניטרלית.

בשנת 1915 התחילה קבוצה של מנהיגים ציונים שבנהם היו ד"ר חיים וויצמן, נחום סוקולוב וזאב ז'בוטינסקי, שגיינו תמיכה בבריטים נגד הטורקים ששלטו בארץ ישראל.

ד"ר וויצמן שחי ופעל באותה תקופה בבריטניה, הצליח ליצור קשרים עם מנהיגי בריטניה ולגייס את תמיכתם בציוניות.

להצהרת בלפור היו גם מניעים פוליטיים ושאיפות בריטניה היה להעמיק את אחיזתה בארץ ישראל.

ביולי 1917 הגישו הציוניים לממשלת בריטניה הצעה להצהרה מדינית שהתבססה על העיקרון הכרה בארץ ישראל, שארץ ישראל תהיה עם יהודי ובזכותו של העם היהודי לבנות את חייו הלאומים בארץ ישראל.

להצהרה היו גם מתנגדים ובהם השר של הודו, אדוון מונטגיו, הוא אחד ממחברי הממשלה שהיו ממתנגדי המדיניות הפרו-ציונית ולא הסכימו להצהרה זו.

ב-2 בנובמבר 1917 ממשלמת בריטניה אישרה את ההצעה.

עצתו של חיים וויצמן נשלחה ההצהרה כמכתב משר החוץ הבריטי, הלורד ג'יימס בלפור אל הלורד ליונל רוצשילד.

מכתב ההצרה:

"ממשלת הוד מלכותו רואה בעין יפה הקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל, ותשתדל במיטב מאמציה להקל על השגת מטרה זו, בתנאי ברור שלא ייעשה שום דבר העלול לפגוע בזכויות האזרחיות והדתיות של עדות לא יהודיות בארץ ישראל או בזכויות ובמעמד המדיני של יהודים בכל ארץ אחרת "..

בשנת 1920 אושר המנדט הבריטי עלארץ ישראל, על ידי מועצת הברית של מדינות ההסכמה.

חשיבותה של הצהרת בלפור ליהודים הייתה רבה, מכיוון שלראשונה קיבלה הציונות הגדרה רשמית בינלאומית של זכות העם היהודי לשוב לארץ ישראל שזכתה להכרה.

בעקבות הצהרתו חוזק הקשר בין העם היהודי להסתדרות הציונית.

התנועה הלאומית הערבית התעוררה בעקבות הצהרת בלפור והתחיל מאבק גלוי על השליטה בארץ ישראל.

הצהרת בלפור זוהי הצהרה כללית בלבד, ההצהרה הכריזה על נכונות לסייע בהקמת בית לאומי יהודי בארץ ישראל.

הצהרה זו היתה פרי מסע ומתן שניהלו יהודים ציונים בבריטניה ברשות ד"ר חיים וויצמן ולפי ההצהרה הזאת קיבלתה את הסכמתן של המעצמות.

חיים וויצמן

חיים וויצמן היה הנשיא הראשון של מדינת ישראל.

וויצמן הנהיג את התנועה הציונית ממלחמת העולם הראשונה עד לאחר מלחמת העולם השנייה.

וויצמן תרם תרומה חשובה להשגת הצהרת בלפור, לביסוס מעמדה של התנועה הציונית ושל הישוב בתקופת המנדט הבריטי.

וויצמן היה מדען ידוע והקים מכון מדעי הנושא את שמו "מכון וויצמן" .

כ"ט בנובמבר 1947

ב-29 בנובמבר 1947, הצביעה העצרת הכללית של האו"ם בעד אישור תכנית החלוקה שלארץ ישראל.

בעד אישור התוכנית הצביעו 33 מדינות לרבות ארצות הברית, ולברית המועצות הצביעו נעדה 13, ו-10 מדינות נמנעו.

http://www.youtube.com/watch?v=nBHxEbJqzY4&feature=related

ועדת האו"ם מונתה 7 חודשים קודם לכם, לאחר שבריטניה ששלטה בארץ על בסיס מנדט מטעם חבר-הלאומים.

חבר הלאומים הגיעה למסקנה שיש לסיים את המנדט על ארץ ישראל ורוב חבריה המליצו על הקמתן של מדינה ערבית ומדינה יהודית ועל הפיכתה של ירושלים לעיר בינלאומית.

היהודים הגיבו בשמחה רבה והערבים דחו את ההחלטה, למחרת קבלה ההחלטה ב-30 בנובמבר והחלו הערבים בהתקפות על היישוב היהודי וכך החלה מלחמת העצמות.

מפת החלוקה למדינה יהודית וערבית:

מדינת ישראל כך היתה צריכה להיראות אך, הערבים התנגדו שהמדינה תיראה כך ובעקבות זאת, פרצה מלחמת עצמאות שקבעה את גבולות המדינה.

תמונות:

ההצבעה

ליל כ"ט בנובמבר

מגישות:

רלימור פז ולוטם לייבה...